

такъв ще бжде и на земята. — Ама мога да бжда подобъръ. — Отъ тебе зависи. Каквото си мислилъ на небето, това ще правишь и на земята. За каквото и както си работилъ на земята, това ще постигнешъ и на небето. Никой не може да измѣни твоята сждба, освенъ ти самъ. Човѣкъ е творецъ на сждбата си. И най-добритѣ предсказвачи и астролози да се събератъ около тебе, никой не може да измѣни сждбата ти: каквото самъ си написалъ горе, това ще бжде и долу. — Искамъ да измѣня сждбата си. — Щомъ искашъ да измѣнишь сждбата си, ще започнешъ отъ земята. Каквото направишь тукъ, това ще ти се приложи горе. Казано е въ Евангелието: „Каквото вържете на земята, вързано ще бжде на небето; каквото развържете на земята, развързано ще бжде на небето.“

Нѣкои не разбираатъ този законъ и се плашатъ отъ мисълта, че ще умратъ и пакъ ще се родятъ. Това имъ се вижда страшно. Нищо страшно нѣма въ раждането и въ умирането. Не само веднѣжъ ще се роди и ще умре човѣкъ; много пѣти ще се ражда и умира. На день човѣкъ най-малко десетъ пѣти ще умира и десетъ пѣти ще се ражда. Докато не умира и не се ражда, човѣкъ не може да стане ученъ. Когато нѣкои религиозни казватъ „веднѣжъ животь, веднѣжъ смъртъ“, това се отнася за глупавитѣ хора. Само глупавиятъ може да мисли така и да желае да бжде така. Ученолюбивиятъ иска да живѣе дълго време на земята, за да учи, да се домогва до тайнитѣ на Битието. Човѣкъ ще се ражда и умира, докато влѣзе въ областта на великата наука на живота, докато придобие съвършенство, т. е. живота на безсмъртието. Щомъ придобие тази наука, той нѣма да се ражда и умира, но ще се вселява. Въ единъ отъ Псалмитѣ Давидъ казва: „Да се всели Духътъ Ти въ мене.“ Христосъ казва: „Ще изпратя Духа си.“

„Огънь дойдохъ да запала.“ Какъвъ и кой огънь дойде Христосъ да запали? Свещениятъ огънь. Кжде ще се запали този огънь? — Въ сърдцата и въ душитѣ на всички хора. Въ това отношение, задачата на всички хора се заключава въ това, да пазятъ този огънь да не загасне. За да държите този огънь вѣчно горящъ, намѣрете си една наука като занятие, създайте си една философия като развлѣчение. Кой каквото ви казва, изслушвайте го спокойно. Нѣкой казва, че има Господъ. Кажете: Възможно е. — Нѣма Господъ въ свѣта. — Възможно е. — Има щастие. — Възможно е. — Нѣма щастие. — Възможно е. — Нещастенъ човѣкъ съмъ.